

Gyula, 1936. május 11.

Az ELTE Állam- és Jogtudományi Karán állam- és jogtudományi doktori oklevelet szerzett 1958-ban. Először a Budai Járási Ügyészség előadó ügyésze volt, majd 1959-től a Pest Megyei Főügyészség ügyésze. 1960-ban lett a Legfőbb Ügyészség csoportügyésze, ill. főosztályügyésze, majd 1968-tól csoportvezető ügyésze, 1973-tól a Tanácsigazgatási, illetve az Államigazgatási Szervezési Intézetben tudományos igazgatóhelyettes 1985-ig, egyúttal a MTA Államtudományi Kutatások Programirodájának igazgatója 1981 és 1988 között. 1988. októbertől 1989 végéig igazságügyminiszter-helyettes volt. Az Alkotmányjogi Tanácsnak 1984-1989-ben, az Alkotmánybíróságnak 1990 és 1998 között volt tagja. 1996-tól a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Alkotmányjogi Tanszék tanszékvezető egyetemi tanára (és 1999-től Közjogi Intézete) igazgatója. Kutatóként elsősorban államigazgatási eljárásjoggal, alkotmányjoggal és környezetvédelmi joggal foglalkozik. Egészségügyi miniszteri biztos 2000–2001-ben volt. A Köztársasági Etikai Tanács tagja 2003-tól. 1979-ben lett az állam- és jogtudományok doktora.